

100, 250,
moške

350, 450,
kamgarn obleke

od 190 naprej
za birmance

220, 300, 400, 500,
pomladni damski plašči

lju. Na poti pa so ga napadli trije fantje, pred katerimi je pobegnil ter se hotel skriti v neko hišo. Ker so bila vrata zaklenjena, ni mogel v notranjost in napadalci so ga dobili ravno na pragu. Eden ga je udaril s puškinim kopitom po glavi, da je obležal s počeno lobanjo v nezav. sti. Težko ranjenega so prepeljali v ptujsko bolnico, kjer so ugotovili poleg počene lobanje tudi še pretres možganov.

Trupelce novorojenčka moškega spola so našli v Dravinji blizu jezca v Majšpergu. Sodno raztelesenje je dognalo, da je bil otrok odvržen takoj po porodu in že mrtev.

Požar in bogoskrunstvo. Pri Sv. Vidu pri Ptujju je uničil ogenj v noči tri gospodarska župnijska poslopja in je bila v veliki nevarnosti župna cerkev, katero so otehi požrtvovalni gasilci. Škoda znaša 30.000 Din. V noči požara od 15. na 16. april so neznanči razbili in porušili na glavni cesti med Sv. Vidom in Pobrežjem stoječo Marijino kapelico, kar je razburkalo celo okolico.

Smrtonosen zabodljaj v vrat. Na veliko soboto sta se vračala 30letni Jurij Lešnik, hlapec pri posestniku Ocvirku v Zahomcih pri Vranskem, in posestnikov sin Jože Ukman z Ločice pri Vranskem iz neke gostilne domov. Spotoma sta se nekaj sprla. Ukman je izvlekel iz žepa nož ter zabodel Lešnika dvakrat v vrat, pri čemur mu je prerezal žilo odvodnico, in enkrat v desnico. Lešnika so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je na velikonočno nedeljo podlegel poškodbam.

Vlom. Na Miklavškem hribu nad Celjem je vlomil neznanec v hišico vdove po cerkovniku Martinu Tratniku. Vlomilec je odnesel dve hranilni knjižici, glaseči se na 27.000 Din.

Po krvavem dejanju kesanje. V Padežu v župniji Zabukovje pri Sevnici je došlo radi malenkostnega prepira do uboja, ko-

jega žrtev je postal 60letni posestnik Luka Lušin. Lušina je smrtno zabodel 21letni Leopold Trbovec, sin prevžitkarice. Fant se je po krvavem dejanju sam javil orožnikom in je obžaloval, da se je v razburjenosti spozabil tako daleč.

Političen umor v Avstriji. V Št. Petru pri Gradcu je 15. aprila bil umorjen stotnik Julij Troha, ki je bil dodeljen štajerskemu varnostnemu ravnateljstvu, od l. 1931 je bil vodja Heimwehra in od leta 1934 poveljnik kazenskega taborišča v Messendorfu pri Gradcu. Morilec je brezposelni mesarski pomočnik Franc Mach. Mach se je predal sam policiji in je priznal, da je izvršil umor iz političnih nagibov, ker je pristaš narodnih socialistov. Izpovedal je, da bo vse nadaljnje nagibe k zločinu zaupal sodišču.

Redkost na Angleškem. Po dolgem času je bila v Manchesteru na Angleškem izvršena smrtna kazen nad 36letno žensko. Pomiloščenje je bilo odklonjeno, ker je bila morilka lastnica sanatorija in je na divjaški način zastupila njeni oskrbi zaupano bolnico, da se je polastila njene- ga premoženja.

ŽENE ZAMOREJO PO VEKBRATNI NOSEC-NOSTI z dnevno uporabo pol kozarca naravne

FRANZ-JOSEFOVE

genčice, užite na teš želoce, doseči lahko izpraznjenje črevesja in urejeno delovanje želodca.

FRANZ-JOSEFOVA

voda je davno preskušena, najtopleje priporočana in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Izpred sodišča.

Obsojen, ker je ponarejal jurje in stofake. Alojz Lah, posestnik v Senarski pri Št. Lenartu v Slov. goricah, je dal 28. oktobra prenoviti slamnato streho na hiši. Ob tej priliki so naleteli na šop pona-

»Matevž Jakopič!« je rekel, »vi ste poštenjak. Vsa čast vam! Ampak vsega bi vam tudi ne bilo treba dati. Nato vas zakon nikakor ne sili. Vaš oče in vi sta dolga leta delala na kmetiji. Vsako delo je vredno svojega plačila.«

»Da, da, da!« je zapiskal krojač Krištof. »Polovico ti vrnem, da, še več!«

Tevž je odkimal:

»Kar je vaše, je vaše. Ne pare ne vzamem. Če bom zdrav, si bom za vsakdanji kruh že zaslužil. Na denar pa nikoli bil nisem.«

Vse je zijalo in gledalo mladega moža: tak je torej bil! Pa so ga smatrali za skopuha.

Krojač se je kar razvnel:

»Osel! Tevžej! Tele! Denar je potreben za podlago — to ti krojaču le verjemi, hehehe!«

»Ako sem svojo dolžnost storil, potem mi denarja ni treba. Ne maram, da bi mi kdaj kdo mogel očitati, da sem imel od tega, kar se je z očetom primerilo, kak profit. Zato ne vzamem niti pare ne. Bom že tako prebil.«

»O ti Krištof jeruzalemski! Saj ti si hujski kakor petelin na strehi! Ampak jaz tudi vem, kaj se spodobi.«

»O tem se vidva sama pomenita,« je odločil sodnik. »Kakršna je zdaj zadeva, je potrebna ponovna razprava, čeprav je vse jasno. Pojdite —

rejenih jurjev in stotakov. Sum je padel na posestnikovega polbrata Vinka Vnuka, delavca v Bačkovcih in očeta peterih otrok, ker se je ponašal s svojo tiskarsko spretnostjo. Vnuk je bil 18. aprila v Mariboru obsojen na 1 leto robije in na 1000 Din denarne kazni.

Ostro sojeni ubijalci. V Skorbi v srezu Ptuj je postal lani na Štefanovo smrtna žrtev fantovskega pretepa mladi Anton Kurež. Obtoženih je bilo šest fantov. Obsojeni so bili v Mariboru radi uboja trije 15. aprila in sicer: Jakob Rodošek in Fr. Peteršič vsak na 6 let, Jožef Zajšek na 5 let robije. Ostali trije so bili oproščeni.

Poskus požiga pred sodniki. Dne 14. t. m. sta dajala pred sodniki v Celju odgovor Feliks Žavbi, 33letni zidar iz Hraš pri Kranju, in Franc Žitnik, 43letni mizarjski pomočnik iz Mostarja, radi poskusa požiga. Žitnik je nagovoril Žavbija, da je v noči zažgal na podstrešju hiše v Trebežu pri Artičah kozuhinje, nekaj prediva in knjige, ki jih je prej polil s petrolejem, hoteč povzročiti požar z namero, da bi lastnik Žitnik Franc dobil od Vzajemne zavarovalnice izplačano zavarovalnino v znesku 20.000 Din. Sosedje so pa ogenj pravočasno opazili in ga pogasili ter s tem preprečili požar. Obsojena sta bila Žitnik Franc in Žavbi Feliks na šest mesecev strogega zapore, na izgubo častnih pravic za dobo enega leta, vsak na 300 Din denarne kazni, oziroma v slučaju neiztirljivosti vsak na 5 dni zapore.

Slovenska Krajina.

Sobota. Narodni poslanec g. Benko je daroval za mestne reveže za velikonočne praznike 1000 Din. — S pripravo del za zidanje »Delavskega doma« se je začelo. Začeli so sekati stare koštanje v zgornjem delu drevoreda, kjer so se poletni v prijetni senci hladili meščani in deže-

so hoteli greh mojega očeta še bolj očrtni, sem moral z besedo na dan; drugače bi tudi danes ne bil ničesar povedal.«

Vse se je mlademu možu čudilo.

»Zakaj pa Blazinovih prej nisi prijel?« ga je vprašal župan. »Saj je tvoj denar in bi ti ne bilo treba take stiske.«

Tevž je nekoliko pomolčal, potem pa je dejal:

»Bilo je strašno hudo, oč teh kaj dobiti. Če sem le kaj omenil, je bil že ogenj v strehi.«

»Lažnivec! Goljuf! Ničesar ti nismo dolžni in ti tudi ničesar dali ne bomo,« je Blazinka zarevknila.

»Tiho!« so ji zagrozili. »Da si še upa in jezika!«

Blazinka pa je klela in rohnela, dokler je ni sodnik strogo pokaral.

Nato je Tevž nadaljeval:

»Tisti denar na Blazinovem sem si hranil, če bi me nagnala huda potreba. Ko mi je les v Suhem grabnu odneslo in zasulo, sem moral terjati; drugače kmetom plačati ne morem.«

»Saj te počakamo,« je dejal eden od onih iz Rovt; »ko boš mogel, boš plačal.«

»Menda bom od Blazinov dobil toliko, da bo seglo.«

»Ničesar ne dobiš, oderuh! Rajši zaženem denar v vodo,« se je rotila Blazinka.

Tedaj se je oglašil sodnik, ki je ves čas pazljivo poslušal:

nilo v egiptsko-angleški Sudan, kakor javljajo poročila iz Khartuma.

Spomenica abesinskega Rdečega križa

je bila 15. aprila objavljena, ko je dospela v Ženevi na odbor mednarodnega Rdečega križa. Spomenica pravi, da so Italijani v 13 primerih bombardirali bolnice Rdečega križa, v 30 primerih nezaščiteni abesinska mesta in v 6 primerih cerkve. Nadalje našteva spomenica šest plinskih napadov italijanske vojske, s katerimi je bil prekršen ženevski protokol iz leta 1927. Poleg metalcev plamenov in plinskih bom so Italijani transportirali skozi Sueški prekop 400.000 dum-dumskih nabojev.

10. 12, 16, 24, 28 45
svila za birmance

Anton MACUN Maribor

lani. Veliko je bilo gledalcev ob tej priliki in mnogi so žalostno zrl na padanje kostanjev. — V cvetu mladosti je umrla Vujec Marija, šivilja v tovarni Cvetič. Operaciji na slopiču je sledila pljučnica in je podlegla. Težko prizadetim prestalim naše sožalje, pokojnici pa naj sveti večna luč!

Beltinci. Zveza selekcijskih društev v Soboti priredi dne 24. aprila plemenski sejem v Beltincih. Na tem sejmu se bo nakupilo 9 subvencijskih bikov za občine, nekaj najboljših pa za društva. Na sejmu se morajo prignati le bikli rodovniškega porekla v starosti od 12 do 21 mesecev. Oddaljenim živinorejcem se bo dala odškodnina za dogon. Nad 15 km oddaljenim se bo plačala odškodnina 50 Din, nad 30 km pa 100 Din. Vsakdo mora prinesiti s seboj rodovniške izvečke. — Veliko razburjenja je povzročila velika tatvina. Neznani tatovi so odnesli revni Kuzmič Cihki zabelo in meso, mesarju čuriču meso iz mesnice, iz apoteke pa denar. Med ljudstvom vlada mnenje, da je vzrok teh tatvin lumparija mladih delamržežev. Vzroki so tudi v skritih vinotocih. Vsekakor bo morala oblast energično poseči vmes in končati vsa pijančevanja med mladino po nedovoljenih vinotocih.

Lendava. Za predsednika obrtne zadruga lendavskega sreza je bil izvoljen namesto dosedanjega predsednika g. A. Hajdinjaka na novo mehanik g. Fritz Stefan. — Na našem zadnjem sejmu se je poleg boljših kupcij prodalo tudi precej vina v vinotocih. Stiska je za denar, povsod se oglašča revščina, le pri vinu se še ne pozna nobena kriza. Kam pravzaprav plovemo? — Družba »Našička« je na veliko soboto poslala svoja delavstva v cerkev, kjer je opravilo velikonočno spoved. To je zelo dobro odjeknilo med prebivalstvom. Veseli nas to.

Strehovec. Pred kratkim so se zopet oglašili tatovi v Strehovskih goricah. Nekaj kleti so s silo odprli in so odnesli vse, kar so mogli odnesti. Kar pa niso mogli odnesti iz vinskih hramov, so zmetali ven na prosto. Kakor kažejo vse okolščine, je bilo tatovom največ do žga-

nja. Odkod so tatovi bili, se še ne ve. Zandarmerija jih pridno zasleduje.

Ivančič. Le malokedaj pride kak glas od nas med svet. Sicer pa ni skoro nikoli nič novega, saj živimo mirno in tiho življenje. Tako so nas pa sedaj obiskali neznani uzmoviči in se lotili šole. Vlomili so skozi okno v učilnico in odneali eno brisačo, ker drugega niso našli. Ker je pa bil tu plen premažen, so odnesli posestniku g. Klaru osem kokoši. — Naši gasilci so se razživeli. Vršijo se predavanja za polaganje izpitov za podčastnike. Prijavilo se je 10 članov.

Odkrita beseda. »Novine« kaj rade zagovarjajo svoj interes v Slovenski krajini in ne baš prijazno gledajo na razširjenje »Slovenskega gospodarja« pri nas. Ni nam za nobeno polemiko, mislimo pa, da takšno pisanje ni dobri stvari v prid. »Slovenski gospodar« molči in bo molčal. Ni nam do prerakanja, nam je za složno delo za prosveto ljudstva in za socialno in krščansko obnovo.

V razdobju 100 let.

Tako naglo kakor francoska ladja »Normandie« še nobena ladja ni priplula iz Evrope v Ameriko. Francosko časopisje je ob tej priliki navajalo naslednje zgodovinske podatke:

Jadrnice.

Jadrnice so l. 1819 potrebovale 35 dni, da so preplule Atlantski ocean od Evrope do Amerike. Ker pa v nasprotni smeri pihajo na Atlantskem oceanu ugodnejši vetrovi, so jadrnice iz Amerike v Evropo potrebovale le 25 dni.

Parniki.

Prvi parnik, ki je preplul Atlantski ocean med Evropo in Ameriko, je bil »Savannah«, ki je potreboval 26 dni iz Evrope v Ameriko. Toda že leta 1838 je parnik potreboval za to vožnjo le 15 dni. L. 1863 je neka angleška ladja priplula iz

Evrope v Ameriko že v 8 dneh in 4 urah. To pa je l. 1907 za polovico prekosila sloveča angleška ladja »Mauretania«, ki je privozila iz Evrope v Ameriko v 4 dneh 15 urah in 44 minutah. Ta ladja je za svojo hitrost dobila takozvani »modri trak«, katerega je imela celih 22 let. Šele l. 1929 jo je za nekaj časa prekosila nemška ladja »Bremen«, katero pa je leta 1933 prekosil italijanski parnik »Rex«. Ta je prevozil Atlantski ocean med Evropo in Ameriko v 4 dneh 13 urah in 58 minutah. Pa je tudi italijanska ladja stopila v ozadje, ker jo je prekosila najhitrejša ladja sveta, francoska »Normandie«.

S porastom hitrosti je naraščala tudi velikost ladij.

Kakor pa je naraščala hitrost ladij, ki so vozile po morju, tako je naraščala tudi njihova velikost. Prvi parnik »Savannah« je obsegal le 350 ton, angleška ladja »Great Western«, ki si jo je l. 1858 vzela za vzorec v svojih romanih sloveči Jules Verne, je obsegala že 23.800 ton. Poznejša najhitrejša ladja »Mauretania« pa je imela že 31.000 ton. Največja ladja pred svetovno vojsko je bil nemški parnik »Vaterland« s 56.000 tonami. Tega so po vojski morali Nemci odstopiti Ameriki ter se je pod amer. zastavo imenoval »Leviathan«. Dosedanja največja francoska ladja, ki je vozila v Ameriko, »Ile de France«, je obsegala 43.000 ton, največja angleška ladja »Queen Marie«, katero so Angleži lanske leto spustili v morje, pa obsega 73.000 ton. »Normandie« torej ni le najurnejša, ampak tudi največja ladja sveta, saj obsega 79.000 ton.

Ali se spleča gradnja velikih ladij?

Čim hitrejša je kaka ladja in čim večja je, tem dražja je tudi njena zgradba. Zato se strokovnjaki opravičeno povprašujejo, ali se sploh spleča graditi take ladje. Angleška statistika dokazuje, da je na

Abesinski cesar naj bi odstopil.

Italijani poročajo, da abesinski dvorski krogi izvajajo hud pritisk na neguša, da se odčrče prestolu v korist prestolonaslednika, ki je pripravljen takoj skieniti mir z Italijani in se staviti tudi pod italijanski protektorat. Neguš pa o tem noče ničesar slišati in pripravlja nov odpor proti Italijanom. Zaradi tega bo še enkrat izdal proglaš na vse Abesince, ki ljubijo svobodo, da stopijo v obrambo Abesinije ter ustavijo italijansko armado. Bržkone bodo Italijani v svojem nadaljnjem napreovanju naleteli na nov odpor abesinskih čet, ki pa bržkone ne bo tako močan, da bi mogel ustaviti zmagovalni po-

Blazinka pa ostane tukaj! Osumljena je goljufije in jo moram zapreti.

Blazinka je tako pobesnela, da je bilo še sodnika groza. Močno je pozvonil, da sta prišla sodnijska služabnika in sta žensko s silo odgnala.

Drugi so naglo odšli. Zunaj so obstopili Tevža in ga prijazno nagovarjali. Tevž pa se jih je hitro rešil, stisnil je zobe in izginil po stranski ulici.

Iznenada je začul za seboj pihanje in prskanje, ko da se podi kak vol za njim.

»Krištof nebeški! Tevžej! He!« je rohnel krojač. »Kaj me ne čuješ? Počakaj! Nekaj ti moram povedati.«

Ker je bilo Tevžu zaradi ljudi sitno, je obstal. Krojač ga je kar za roko ujel, spravi v bližnjo gostilno, posadil v posebno sobo, da sta bila sama, in naročil jesti in piti.

»Tevž! Tevž! Bog te živi!« mu je natakala, »najprej pij, potem te bom kozjih molitvic učil!... Zakaj mi nisi ničesar povedal? Vsa reč bi bila ostala lepo med nama in nihče bi ne bil ničesar vedel. Lepo bi se bila zmenila. Blazinka pa bi bil že jaz zarotil.«

»Oče so hoteli, naj se ne izve,« je dejal mladi mož; »sram jih je bilo — najbolj pred vami.«

»O ti slepota ti! Saj sva si bila kakor brata in brata si ničesar ne zamerita. Toliko pri pameti pa sem že jaz tudi, da vem, kaj se človeku vse lahko pripeti. Ženske so ti od peklenščka, ti pravim; že

mogočnejše in svetejše možake so speljale po ledu, na primer Davida pa Absalona, ali kako je že tistemu očaku bilo ime. — Škoda za lepo reč, za Dvornikovo, da je prišlo v tuje roke. Pa zdaj je, kar je! Zdaj je tebi treba pomagati!«

»Mene kar pustite! Se bom že preril.«

»Da, da, preril bi se že, če z drugim ne, pa pojdeš igle od hiše do hiše prodajat. — Krištof, na kmetijo moraš spet!«

»Le kako, to bi rad vedel.«

»Z denarjem seveda. S čim pa?! Denarja pa imamo. Jaz vem ne, kam s tolikim denarjem.«

»Kar imejte ga ali pa svojim kaj kupite! Meni ga ni treba.«

»Na kaj se boš potem ženil?«

»Ženil? Na ženitev ne mislim več. Svoj živ dan se ne bom oženil.«

»Tako, tako! Torej boš pustil Zvonikovo na cedilu, ali pa te je ona odslovila? Čudno bi ne bilo.«

»Med nama je vsega konec — za zmeraj.«

»Babababa! Meni je tudi že večkrat ušla nit iz igle. Jo treba pač zopet vdeti! Potrpi! Ali naj ti pomagam pri vdevanju? Nas eden se na to spozna.«

»Da mi ne storite nič takega! To vam prepovem. Pre-po-ve-m! Nove sramote si ne bom iskal; imam stare dovolj. Če vam pravim, da nočem o tem ničesar več čuti!«